

Los somaten

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XIV

Reus Diumenge 15 d' Octubre de 1899

Núm. 3390

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.

En Barcelona, litografia Mallorfe, carrer Junquera, 6.

No's retornan los originals encara que no's pagueu.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Bons, un mes. Pius, 100.
en províncies trimestre. 100. Y
Extranjero trimestre. 100. Y
Anuncis, preus convencionals.

Farmacia Serra

12 ANYS

XAROP SERRA

Oberta tota la nit

AGRICULTORS ALERTA

Massó y Ferrando

Visiteu lo magatzém de guanos de

A RIUDOMS

De viatje

Lo primer que evocarà la pensa del lector, al llegir lo nom de la població que serveix de capsal à las presents ratllas, serà que en ella's produeixen y exportan à molts mercats las figas secas; y Maella, cal dirlo ab justicia y en favor seu, no son tot figas lo que culti y exporta, puig fa una bona recolecció d'olivas y rahims, segà forsa número d'espigas de blat y posseix bones hortas de les que 'netré tota classe de legums y fruta.

Pera's maellencha las figas secas son algo menos que las olivas que nosaltres cultim pera trencar ó posar en solch.

Maella es una població, vila, d'antich aspecte, y totes sus cases senyalten que las minuterias del rellotje del temps han donat moltes voltas en la seva esfera, desde la seva fundació; mes en cambi 'ls seus vehins son de temperament jove: nobles com aragonesos que son, franchs y expansius com à catalans quina llengua parlen, y confirmant que son dignes dels que habitén à l' altre costat del Ebre, à més de franchs y expansius, perque tenen la dot de la laboriositat y del travall, desenrotllant las sevas iniciativas malgrat l'incomunicació en que vivian ab Catalunya, avans de que la via dels Directes nos comunicunes ab Capp, ab quina cintat hi està comunicada per una bona carretera.

La guerra carlista, ab motiu de la qual foren cremats los arxius del Municipi y Parroquia, es la causa que hagin desaparegut entre 'ls flams de las fogueradas, los documents que 'ns podíaa orientar ó testimoniar la època de sa fundació. Avuy per avuy, com à únic testimoni d'aquell temps sols existeix un castell enderrocat dels Duchs de Hijar, senyors feudals ab tota mena de drets que 'la concedia la societat de la edat mitja y que avuy afortunadament la il·lustració del poble ha desterrat per sempre més y 'ls ha enterrat en la fossa del oblit, quin castell feudal té una historia moderna, jo crech més que serà una llegenda, en la que se cita que 'l derrer comte que vingué à administrar sa bisenda va tenir que fugir en un carro carregat de fems, perque haventse conquistat las antipatias del poble, li agafà por de que fessin ab ell lo que feren ab un ninot que vestí ab la seva roba y coloca en un finestral del castell, al qual, à trevis de trabuch, lo deixaren foradat com un purgador.

Una de las principals fonts de riquesa de la vilá es la del riu Matarranya que hi passa besant las cases, demunt del qual s'hi aixeca un bonich pont de deu ulls, d'archs estil alarb, quin riu rega un gran número de jornals de terreno que si no fos per la seva aigua, tal volta serían parions ab aquells erms y pobres del tot que bastant sovint, massa sovint, per desgracia, se troben en las provincias germanas Osca y Terol, mentres que ara son hermoses hortas y serveixen fins de embelliment à la vilá, perque convidan al foraster à que disfruti ab la bellesa del seu paisatge.

Lo Matarranya es un riuet inofensiu: l' aigua que porta per son llit de molsa, lliça joganera y remoreja cançons d'alegría si una seca massa persistent no acaba per estrangularlo y seca del tot los seus humits ulls; pero també alguna vegada s'enfada, bufa y s'infla de coratje com si tingüés de realisar alguna venjança, y per poch que l'ajudi la tormenta se surt de mare, inunda 'ls horts més propers dels seus marges y sembra llàgrims, desesperacions, y fins la ruina de petits propietaris, que tot lo seu capital lo tenen empleat en aquells horts tan piotoreschs.

Vist lo castell, pont, riu y campinya y visitat si 's vol les iglesias, la Parroquia per lo seu campanar y la de fora la població per son valor artístich, res hi queda que mereixi especial atenció; las cases y carrers son com los de moltes vilas y ficsantnos en lo que podríam

anomenar vida privada ó pública (com se vulgui) del poble, nos toparíam ab las miserias de la política que s'ensenyoreix del cor dels seus habitants y 'ls separa en dos bandos, elmentant los odis dels uns vers los otros, y poguen esser causa incòscient que s'estanqui la vida floreixent que en particular ha anat desenrotllant de pochs anys à questa part.

Y per contrast à questa nota, desagradable, segunt en nostre estudi psicològich, vindriam en coneixement de las bellas dots personals que individualment adoran als maellenchs, dots verament recomanables, y que à jutjar per la acullida que à mi m' han dispensat, franca y en un grau excessiu hospitalaria y la que he vist dispensar à altres personnes, com jo forateras, son en els innatas.

No feya pas un quart d' hora que hi arribava per primera vegada, després d'un viatje tan llach com pesat, tan aburrit com molest, puig hi arribava procedent de Tortosa passant per Gandesa y Calaceit (aviat ho escriu la ploma) y jo no puch dir d' abont sortien, pero à la taula del «Casino de la Unió» me vegi tot seguit voltat de persones distinguidas de la vilá, ab qui més que simpatischari varem fraternizar als pochs moments. Semblava que talment fossim antichs amics que de molts anys no 'ns havíam vist, y que en nosaltres ànimes hi fessin reviscolar aquellas denses afecions que sols se guardan pera les personnes à qui estiman, las estretas de mà que la cortesia y la educació aconsellan lo cambiar al sernos presentades las personnes que no's coneixen.

No sabien los illustrats metges senyors Carceller y Grilló, ignorava l'entès farmacèutich senyor Folquer, desconeixia l'acreditat comerciant senyor Pinyol y lo mateix los hi passava als joves y acaudalats propietaris senyors Casadó y Bellovar, la qualitat de batziller que en aquella confortable reunio hi podia ostentar jo, y qui sab si al sorprendrelos aquestes ratllas ho dirán així: —«Vaya un batziller aquell senyor que 'ns visita!» y tindrán rahó. Jo devia callar, agrair de cor las atencions y obsequis que 'm dispensaren y esperar la primera ocasió de demostrarlos que quedava à la recíproca.

Pero qué podía ferhi si 'l cor lo tinch petit pera guardarhi una cantitat tan grossa de gratitud, més que posso lo sobrant en aquestes ratllas, fundat en lo principi que del escrit sempre queda?

Heus-aquí per qué ho he fet y heus-aquí la defensa y excusa que 'ls espera si algun dia aquells senyors me'n demanan compte.

FRANCESC COLOM y ESCODA.

(Seguirà.)

Del cor

Sí es cert que las il·lusions perdudas, fullas coneigudas son jayl del arbre de cor, del meu—puch dir—tantas fullas han fet caure 'ls desenganyos, que sempre una espessa pluja d'il·lusions sois ha sigut ma vida errant fent sa ruta pe 'ls viaranys de mos anhels, per entremij de foscàries d'esperances sense nom, d'insomnis y d'aventuras...

No he fet més que trepitjar fullam mort que 'l vent ajunta, produint lo meu trepitj un soroll séch que 'm enutja.

Del meu arbre 'm creya, avuy, que no quedava cap fulla, y per dissort, he sentit

de continuades curacions y d'una acceptació general, son las millors probas pera demostrar que 'es lo millor remediu per combatre per crònica y rebelde que sia tota classe de....

MOS

La que paga més contribució de la província.

Guano classe superior —Id. de peix— Casesos d'arenques pera adops de las hortalissas.

Magatzém á Riudoms y à Reus Vilá, núm. 3.

que una ventada sois una

n'ha fet moure un'altra més...

Déu sab si es aquesta l'última!

quan també caygu, [pobret

del meu cor qu' en va pau buscal...

No, m' quererà més remediu

que arrencar à corre-cuya

l'arbre de soca y arrel,

que 'm pot du à la sepultura.

Quan la fulla aqueixa, donchs,

caygu per sort malestruga;

quan de ma joventut ja

falta de sava, ja aixuia,

quedi sois lo tronch corcat

ab lo brancam net de fullas;

quan quedí 'l cor sol y vern

amagat en la boscúria

d'angoixas y pesars, crèus

é il·lusions mortas..., ma suplica

aculliu, amchs del cor;

resén per las mévases culpas

y pecats... Una oració

per mon ànima, sois una!

J. BARBANY.

Barcelona, Octubre 1899.

Somni

Symbol.

Acabo de passar per un carrer desconegut per mi, molt bonich, molt ample, molt curt, las cases son daurades, lo cel pur sense una broma; tendres noyas estén demunt los finestrals y s'humxinhen à mon pas y jo com impelit per forsa extranya vaig passar passant adepressa sens pogueme deturar.

Després espenyut sempre per la mateixa forsa entrò en un'altra total diferent de la primera, estreta y negra tota plena de sombres y llarga molt llarga que no s'acaba mai de passar.

Al ser aquí m'he despertat y he recordat mon somni. Lo primer l'he comparat ab lo carrer curt molt curt de las il·lusions primeras y aquell estret y tan llach ab lo dels amuchs desenganyos.

Lluís ROBERT.

Barcelona 4 Octubre 1899.

Joan Francesch Millet

Aquet gran artista va ser un ferm devot de la religió del art, va ser un màrtir y morí com un heroe, lluyant y fent tasca per realitzar lo seu ideal.

Ben merescut te que fem coneixer alguns detalls de la seva vida per si algú hi ha que no' coneix ni per las grandesas de las suas obres.

En Millet nasqué en Gruchy, prop de Cherburgo, en l'any 1814. Fill de pagesos, segons la costum normanda fou educat per son avia. Sent encara un brivall, comensà é demostrar gran afició y aptitud per lo dibuix y las lletres; coneixia perfectament lo llatí y la «Biblia», era gran admirador de Virgili, Homero y de tots los autors grecs en general.

Convencuts los seus pares de que Millet no havia nascut per los travalls agrícoles lo van enviar al Cherburgo perque acabés de completar la seva educació artística en lo taller de Meronel. Per aquell temps, li encarregaren a guns quadros murals que van pintar y existeixen en la iglesia de la Trinitat. Ab los diners rebuts per aquelles obres, desitjos de oviar nous horitzons, arribà a Paris (1837) allavoregava havia

viscut vintidós anys. Al poch temps va enmullerar ab una noya de Cherburgo.

De tots los quadros que vist en lo Museu del Louvre, foren sos predilectes los de Fra Angelico, Pusino, Kesneur, y mes que tots en Delacroix, y com a escultor en Fidias. Troba molt dolents à Watteau y Bucher.

Va estudiar al costat de Paul Delaroche, ab el que tingué discussions sobre les seves tendències y credo artístic, fins que deixa en Bucher per seguir am en Delacroix.

Per últim, convensut de sí mateix, trencà ab tot lo que no li deixava avansar per lo seu propi camí. Y oblidant los dogmas y preceptes que l'havían ensenyat, deixa París y se'n va á Barbizon, allí en mitj del camp, fent vida de pagés, sense mes cuadros que estudiar que 'ls que li donava la naturalesa y sense tindre mes tractats d' Esètica que li ensenyassin à comprender la bellesa quella sentida per son cor al contemplar lo camp, comensa a travallar vivint modesíssimament, no menjant mes que llegums y fent tota mena de estalvis per no veure precisat a comerciejar ab los seus cuadros, fentlos al parer del vulgo. Millet s'inspirava en la realitat, los seus cuadros tenen per assumptu las costums dels pagesos. Ningú com el ha sapigut trobar tan bé'l carácter d'aquesta gent, los retratava en cos y ànima.

Cuatre xais y una nena que li guarda, un remat de bens, entre la pols d'un camí y la silueta del pastor destacantse demunt del cel durant per lo sol de la posta, dos llenyars estellant una soca ó una noya fent mitja ó unes donas espigolant. Tot això pintat ab sobrietat tal com ó vaya y sentia fugint de tot conventionalisme, y no obstant de ser realista al mateix temps sembla en aquests quadros sentirse la forta de la matèria ab la flaire de la poesia: ab això s'enclou la gran personalitat d'en Millet.

Pobre Millet! Fins després de sa mort, no va tothom comprender y admirar son talent. La mort li portà la glòria y la vida a sus obres, en aquelles mateixas avans per molts inadvertits, o foren objecte de burla y menyspreu. Lo seu famosíssim y popular «Angelus», puig per arreu hi ha reproduccions, fins en tapissos y transparents, de primer li rehusaren en una Exposició, y venut á qualsevol preu per son autor, que s'troba malalt y acaparat per los desenganyos y la miseria. Y encare i que li va comprar lo tractaren de poch entès. Mes tard l'«Angelus» forma escola que tingue nombrosos adeptes, es venut á una companyia americana per 589 000 franchs, y reconegut per tot lo mon artístich com una de las mes preuhades joyas del art modern.

En lo lloch ahont en Millet s'inspira per lo seu «Angelus» en la pedra mateixa ahont s'asseya per pintar la tarda ab la claror del cap-vespre, gravaren una creu y á son peu «Angelus».

J. MORTENSI GÜELL.

Simbolica

Ja en forma de bruixot
6 bé en blanca fantasma
solcar l'hi vist l'espay
enmatzinante l'ayre.

Al sé á la mitja nit

extender hi vist sus alas

alíá hont's aixecá un jorn

el glorios Valldaura.

Contra ells ves que hi podrán

un poble de canellas

com es el nostre avuy

que ja no sent, ni parla

negar-jer

quells que a Llibertat

un jorn esquarteraren

unificant á tots

al aquell nom d'Espanya.

SALVADOR BORRUT y SOLER.

Lo nou Alcalde de Barcelona

després de les consultes d'aquests dies y de les

negatives d'algunes dignes personalitats de Barcelo-

na a acceptar la vacant del doctor Robert, se sapigüe

mol nombrament de don Joseph Milà y Pi, antic en-

trant de Casa la Ciutat, ahont havia estat tinent d'al-

calde fusionista anys enrera.

el suu designació del senyor Milà y Pi representa l'

debordament de la política planista, en la vida munici-

pal de Barcelous, significa la desaparició de la res-

idosa que contenía las concupiscencies dels politichs.

Lo nou Alcalde es tot un politich: per la seva fal-

lada de conviccions, per la volabilitat ab que sap passar

d'un grup al altre, dels fusionistas als conservadors

del conservadors als silvelists, dels silvelists als...

no trigarà a saberse; per la docilitat y disciplina y ab

que ha après de acatar las ordres de Madrid, vinguin

el nom vinguin, y manin lo que manin.

La seva acceptació ha sorprès a molts y molts bár-
celonins, que s'pensaven no trobaria l' Gobern cap
català prou despreocupat pera ferse solidari de la con-
ducta incalificable ab que ha procedit ab lo senyor Ro-
bert y 'ls industrials agremiats. Per això ahir eran
molts los que hi voleien buscar móvile poch enlayrals,
y relacionaven lo favor que l' senyor Milà ha fet al
Gobern ab la pròxima previsió d' un envejadíssim cár-
trech judicial.

Aquestes marmuracions no les podém creure, tant
més quan no son necessàries pera esplicar l' actitud
del senyor Milà y Pi, silvelista devot d'en Planes y
planista del Círcol d'en Ferrer y Soler, que à n' en
Silvela li ha viugut com l'anell al dit per satisfer à n'
en Planes y Casals y deixar contents y enganyats, per
ara al menos, als que l' van seguir quan predicava allò
de la «selecció» y el «sentido jurídico».

De contentar a Barcelona en Silvela, no se n' ha
preocupat al nombrarlo ni el senyor Milà y Pi, al acceptar.
Per això Barcelona reb al nou Alcalde ab demo-
stracions ben significativas. Ab la seva protesta ún-
nim y energica, tant com ariena, vol Barcelona fer
constar ben alt, pera que se'n enteri Catalunya y ho
sàpiga l' Gobern y ho comprendui la Reina, que l' se-
nyor Milà y Pi a Barcelona serà Alcalde del Rey, però
no de la ciutat.»

Fa sortir los colors vermellos á las galtas llegar
ques estas ràtols en un periódich de la sensates de «La
Veu de Catalunya»:

Mentida sembla que hi hagi hagut una persona de
significació, y una personalitat que l' dia de demà pot
administrar justicia, que desafiant la impopularitat d'
una població com Barcelona accepti ser successor del
Doctor Robert.

La causa per lo que ha caygut l' Alcalde de Barce-
lona es una causa nacional dins de Catalunya y no
trigará pas molts dies en convertirse en internacional
en la major part de las regions que actualment cons-
titueixen l' Estat Espanyol.

Lleígeixin totes las persones no ja de nostre credo
politic sino las mes indiferents en cuestions políticas y
posante la mà al cor diguin si no fa pena lo veure
aquesta debilitat moral en las personas que pels seus
coneixements d' ilustració, sembla que haurian de ser
los que encausessin els temperaments débils e impres-
sionables per lo camí de la regeneració que tant nos
convé á tois.

Las fícas y festas

Per fi han sortit los programes anuncient los fes-
tejos que tindrán lloc en aquesta ciutat los días 21,
22, 23 y 24 del actual, programes que están fets en
los tallers tipogràfics de nosire amich particular don
Eduard Navás.

Cal fer constar aquest detall perque los programes
de luxo son verament bonichs y elegants y honran lo
mateix á la població que al Sr. Navás.

En la portada tirada a varias tintes s'hi destaca l'
escut de Reus y intercalats en lo text hi van fotogra-
fits de les vistes del «Campanar», «Gegants», «Tro-
nada», «Plassa de Hèrcules», «Pas de la professió per
lo carrer de Sant Joan», «Passeig de Mata», y «Passeig
de la Boca de la Mina» tirats á tinta blava, fotogra-
fits confeccionats en lo nou taller del Sr. Navás que
acaba d' instalàr en lo terrat de la casa about té la im-
premta.

No'ns cap lo mes petit püpè que aquests progra-
mases serán celebrats per tots nostres veïns y alabats
ab justicia fora de casa.

CRÓNICA

Observacions Meteorològicas
del dia 14 d' Octubre de 1899
FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d'obser- vació	Baròmetre aneròide	Grau d'humit	Pluja en 24 horas	Aigua en 24 horas	Estat del cel	Obser- partic- ular
9 m.	753	96	3'	2.7	Núvol	
3 t.	753	98				

Horas d'obser- vació	TEMPERATURAS	VENTS	NUVOLS			
Màxima	Minim.	Ter. tip.	direcc.			
9 m.	Sol. 32	16	20	E.	Cun Nin	0.7
3 t.	Sombra 25		24.1	E.		0.9

Se 'ns ha assegurat que no mes s'han tirat 1000
programas de luxo y 3.000 d' ordinaris.

Si això es veritat francament lo desacert de la Co-
missió ha sigut monumental.

Per qui n' hi haurá de programes ab una tirada
tan fabulosa?

Al cap de molts dies que l' cel se 'ns presentaava
ab tendencia a la pluja ahir nos regalà un fort ruixat
prop del mitjdia y quatre gotas á la tarda, y per
allà á les dotze de la nit caygué altre volta un fort
ruixat.

Ahir reberem una infinitat d'encòmandas d'
amichs benvolguts nostres pera que l' hi proporcio-

nem los sagells catalanistas que obrau en nostre
poder.

Com ja diguérem que 's limitessin en lo número,
sentím no poguer complaure a aquells bons amichs,
y á fi de procurar que de la primera edició ne tinguin
totas las personas que senten amor per Catalunya ha-
vérem disposit servirne sols un número ben limitat.

Pera 'ls nous sellos, ó siguin los de la segons edi-
ció cap inconvenient en servir tots los que se 'ns de-
manin.

Sabérem per autorisat conducte que durant las fícas
y festas actuara en lo Teatre Fortuny la companyia
comich-dramàtica castellana que dirigeix l' actor se-
nyor Cepillo, la qual allargarà la seva campanya ar-
tística en aquesta ciutat fins a 20 representacions.

A la una de la tarda d' ahir se trobà en lo ba-
rranch del Més de Coll, a Miquel Pamies Andreu,
pastor, ab varias ferides fetas, segons sembla, en una
eyna de tall.

Lo Jutjat se constitueix en lo lloch ahont se trobava
l' indicat ferit y, practicadas las oportunes dilig-
cias, ordenà que fos conduxit al Hospital, ahont se
trobava en grave estat.

Segons se deya lo ferit havia declarat que li havia
fet lo propietari D. Joan Cabré (a) Botero.

En la nit d' avuy y en lo Teatre Fortuny se verifi-
carà ab tota solemnitat l' hermos acte de la repartició
de premis als alumnes assistents á las classes del
«Centro de Lecturas» que més se distingiren durant lo
passat curs. La festa, que promet ser brillantissima,
estarà subjecta al següent programa:

Primer.—Sinfonia per la Banda de dita Societat.

Segon.—Apertura per lo senyor President.

Tercer.—Lectura de la Memoria per le senyor Se-
cretari de torn.

Quart.—Reparto de premis.

Sisé.—La pessa coral de Clayé «Las Galas del Cin-
ca», per l' Orfeó Reusense y la Banda del Centro.

Seté.—La comèdia en un acte de Gumà «Ensenyan-
sa superior per la Secció Dramàtica de «La Palma».

Vuité.—«Himne a Reus» de G. Julia, per la banda y
l' orfeó.

Nové.—La comèdia en un acte de Pitarrà «Cosas
del oncle» per la secció Dramàtica de «La Palma».

Los senyors invitats y 'ls senyors sociis que hagin
de concorrer al acte podrán unir-se á la comitiva que
sortirà del Centro á dos quarts de deu.

Son varias las persones que 'ns han indicat los
seus desitjos de que manifestessim á la Comissió orga-
nizadora de nostres fícas y festas, la conveniència de
fer una tirada de programes redactats en dia nostra
parla.

Per mes que no tenim gayre confiança en que se
'ls complagui, ja que potser adoptada la nova costüm
de firmar los cartells y 'ls programes per remarcar la
seva procedència Oficial, no 's voldrà que el peu d'un
escrit català hi figurin los seus noms, resaltant tras-
ladém aquell prech á la citada comissió.

En la societat «El Alba» se posarà en escena
aquesta nit lo drama en 3 actes «Herencia de lágrimas»,
acabant ab un ball á piano.

Diuhen de Barcelona:

«Ahir á la tarda, un numerós grup va anar a rebre
lo correu de Madrid ab la intenció d' impedir que 's
vengués la innoble prempsa que ab tanta poca solta
combat á Catalunya. Al sortir los venedors ab los pa-
quets de diaris, s'hi va tirar al demunt lo públich ab
indignació, y á no ser per la policia que ho va impedir,
allà mateix se cremavan tots los números. Los paquets
se 'ls va emportar la policia y no sabém lo que 'n deví
fer, pero en los kioscos no 's veia un diari madrilén
per remey.»

Lo Jutjat de primera instància de Tarragona no tif-
ca l' auto dictat als hereders ignorats de D. Joan Min-
guez Tobar, del comers, vèhi de Burgos.

Lo de Reus empassa á D. Joan Ferré Solé, pastis-
ser, vèhi d' aquesta ciutat.

Lo de Montblanc cita als consorts Ramon Civit
Termens y D. Teresa Molas

